

sikkert ikke. Derfor møder den højtærede Minister ogsaa, naar der er Tale om et saadant Arbejde, overfor Rigsdagen med en omfattende Redegørelse for Arbejdets Natur, for, hvor store Bevillinger det vil kræve, og for den Betydning, som dets Gennemførelse vil have under Hensyn til alle de berettigede Interesser, som gør sig gældende. Noget saadant kan den højtærede Minister i det foreliggende Tilfælde utvivlsomt ikke gøre; men at være med til at fraskrive Rigsdagen enhver Indflydelse paa, hvorledes Enkelthederne til sin Tid skal udformes, det kan jeg paa den anden Side ikke tjene Ministeren i.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det er ikke faldet mig ind at paastaa, at Skibsfarten har forlangt en Højbro over Storstrømmen, saa lidt som jeg kunde finde paa at sige, at den overhovedet havde forlangt en Bro over Storstrømmen; deri er Skibsfarten selvfølgelig ikke interesseret. Og det falder mig heller ikke ind at benægte, at Skibsfartens Repræsentanter gør sig til Talsmand for den Tanke, at man hellere vil have en Tunnel under Storstrømmen end en Bro derover. Men det staar fast, at Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart har erklæret sig enig i, at den Løsning, som var foreslaaet, med en høj Bro over Storstrømmen, var tilfredsstillende for Skibsfarten.

Diskussionen med det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) er vanskelig for mig, fordi det ærede Medlem er dygtig til at diskutere; det kan jo ikke nægtes. Men det, det drejer sig om, er at faa denne Sag saa hurtigt fra Haanden som muligt; derom er vi egentlig vistnok enige. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det kunde ikke falde mig ind at fremsætte et Lovforslag, som gik ud paa at bemyndige mig til at anlægge en Bro over Storstrømmen, og at de aarlige Bevillinger saa maatte komme. Der vilde heller ikke være nogen som helst Grund til at fremsætte et saadant Lovforslag, thi Arbejdet kunde ikke sættes i Værk, før Ministeriet laa inde med de fornødne Oplysninger, og naar Ministeriet laa inde med de fornødne Oplysninger, kunde de jo ogsaa fremlægges for Rigsdagen, som saa kunde tage sin Beslutning. Men som jeg har fremstillet det ved Fremsættelsen af det her foreliggende Lovforslag, kan der her være Tale om Forhaandsforhandlinger andre Steder i Verden, navnlig selvfølgelig i Amerika, hvor det kunde være af Betydning, at Ministeren havde

en virkelig Bemyndigelse, som eventuelt kunde benyttes til at træffe bindende Afgørelser med Myndighederne andre Steder. Dette er Grunden til den Form, Lovforslaget har faaet. Denne Begrundelse blev accepteret af Folketingets Udvalg, deriblandt ogsaa af det ærede Medlems Meningsfæller. Den kan altsaa ikke naa at blive accepteret her og navnlig ikke af det ærede Medlem. Nuvel, saa maa jeg lade dette falde, og maa tage, hvad man under mig, nemlig, som jeg gaar ud fra, Bemyndigelse til at bruge de fornødne Penge til at foranstalte de fornødne Undersøgelser. Jeg vil kun tilføje, at efter min Overbevisning vil det forsinke Sagen noget, og navnlig vil det vanskeliggøre et positivt Udbytte af de Forhandlinger, som det var min Hensigt at Udsendinge fra Ministeriet skulde kunne føre paa Ministeriets Vegne.

Første Næstformand (Trier): Det 9de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Den højtærede Minister siger, at det kunde ikke falde ham ind at fremsætte Forslag om en Bro i den Form, jeg skitserede, og det forstaar jeg. Men naar den højtærede Minister tilføjer, at det kunde han ikke gøre, thi forud for et saadant Forslag vilde de fornødne Oplysninger være indsamlede og de fornødne Overvejelser være foretagne, og de vilde saa kunne forelægges for Rigsdagen, vil jeg sige: Ja, naturligvis, og det vilde ogsaa ske. Men hvad andet er det, vi kræver af Ministeren end netop dette? Og vi er endda villige til at vise ham en Tillid, som i Virkeligheden vel neppe vilde blive udvist, hvor Talen var om f. Eks. den Ting, Broen, jeg nys nævnedes, idet man vedtager ubeset, inden nogen som helst Oplysninger foreligger, selve dette Foretagendes Gennemførelse; vi har jo nemlig foreslaaet at optage i Loven, at Radiotelegrafstationen oprettes. Det, vi kræver i denne Sag, er altsaa ikke nogen anden Fremgangsmaade end den, der altid følges overfor Rigsdagen ved Behandlingen af Forslag af den Karakter, der her er Tale om. Jeg haaber imidlertid, at den kommende Udvalgsbehandling ved al mulig Velvillie fra begge Sider — og en saadan skal vi udvise fra vor Side — skal kunne afsluttes meget hurtigt og faa det ønskede Resultat.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det, som det ærede